

РЕШЕНИЕ

№ 1109

гр. Перник, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Мл. Матеева

при участието на секретаря Кристина Ант. И.ова
като разгледа докладваното от Диана Мл. Матеева Гражданско дело № 20221720100409 по описа за 2022 година

Предявен е иск с пр.основание чл. 200 КТ- от М. С. Г. ЕГН ***** гр.Перник ул.Еднофамилни къщи № 2 Б ет.1 ап.4 и чрез адв.А. Г.

САК СРЕЩУ С.У.П.-БЪЛГАРИЯ ООД с ЕИК 831208092 гр.Перник кв.Мошино ул.Ю.Гагарин № 1 И Н ОПТИМУС ЕООД с ЕИК 203555758 гр.София л.Цар Асен бл.36 ет.1 ап.4 С цена на иска -50 000лв. като частичен иск от обща сума 80 000лв.- вреди от трудова злополука,претърпяна на 09.09.2019г. на работното място – Кроялен цех на адреса на първия ответник, при която получава увреждане : отрязване крайна част на показалец на лява ръка , установена с разпореждане № 28 от 26.09.2019 год. на ТП на НОИ органа по чл.60ал.1 от КСО, с което злополуката е приета за трудова по чл.55 ал.1 КСО, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба 02.02.2022 год. до окончателното изплащане .

Претендира и разноските по делото.

В дадения от съда срок е постъпил общ отговор от двамата ответници, в който се поддържа, че е налице основанието на чл.201, ал2 от КТ и съпричиняване на вредоносния резултат, поради което следва съдът да присъди сума, съобразена с процента на съпричиняване и обстоятелството, че е предявен частичен иск.

Поддържат тезата, че М. Г. е претърпяла злополуката, тъй като е изпълнявала трудовите си задължения при условията на „груба небрежност“, като е осъществила фактическия състав на чл.201, ал.2 КТ, при съпричиняване от 90% на вредоносния резултат.

Според ответните страни, ищцата е действала в нарушение на основното начало на чл.3 ГПК за добросъвестно упражняване на

процесуалните права под страх за вреди при злоупотреба с право и в нарушение на принципа за добросъвестността, едностранчиво тълкуване на фактите по делото с различно от действителното правно положение две години и половина след увреждането и при липса на опити за доброволно уреждане на отношенията, за каквото ответниците не са се противопоставяли.

В условията на евентуалност считат, че и при липса на условията за прилагане на чл.201 ал.2 от КТ, размерът на присъденото обезщетение е прекомерен и несъответен на данните от медицинската експертиза и гласните доказателства за последствията за ищцата от увреждане на здравето и периода, в който тя търпи неблагоприятните последици. Точното приложение на чл.52 от ЗЗД, изисква размера на обезщетението да бъде намален съобразно критериите за справедливост.

Претендираните от ищцата права произтичат от следните обстоятелства, заявени с искова молба рег.№ 1991/02.02.202 год.:

По силата на трудово правоотношение с ответното дружество по сключен трудов договор 01333 от 28.06.2011 год. ,ищцата е изпълнявала длъжността “крояч текстил-накатвач “ длъжност по НКПД 75322002 На 09.09.2019 год. е била дневна смяна на машината в кроялен цех, когато около 10.15ч. в момент на поставяне нов топ плат и подготовка за рязане, ищцата е задействала устройството в момент, в който показалецът на лявата ѝ ръка се намира върху шината с режещия диск, при което той се задвижва и отрязва показалеца на лявата ѝ ръка.

Наличието на трудова злополука било установено по административен ред ,за което: налице е декларация за трудова злополука № 1 от 11.09.2019, издадено е разпореждане № 28 от 26.09.2019 год. на ТП на НОИ органа по чл.60ал.1 от КСО, с което злополуката е приета за трудова по чл.55 ал.1 КСО

Ищцата постъпила по спешност в Клиника по хирургия на ръката, секция Ортопедична травматология към УМБАЛ Пирогов София Поставена диагноза : травматична ампутация през дистална фаланга на втори пръст на лява ръка, с кожен дефект.

На същата дата 09.09.2019 е претърпяла хирургична интервенция при която след дезинфекция с браунол, стерилно покрийе на оперативното поле и временна експанзивация – е извършена реампутация, кожният дефект е покрит чрез кожна пластика по съседство, поставена е стерилна мазева превръзка и мека имобилизация.

Била е под наблюдения за 3 дни, след което изписана 12.09.2019 и продължила лечението в домашни условия.

В резултат на уврежданията е претърпяла физически болки и страдания, които продължават и понастоящем .Търпяла и психически страдания-намалено самочувствие и увереност в собствените сили , усещане за безполезност и невъзможност да е пълноценна както при осъществяване на трудова дейност ,така и в ежедневните дейности в семейството си .

С оглед на горното е заявено искане ,на основание чл.200 от КТ,във

връзка с чл.212 от КТ ,във връзка с чл. 52 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД да ѝ бъде присъдено обезщетение за вреди от трудова злополука ,определено по размер на сумата от 50 000 лв. като частичен иск от сумата 80 000лв. ведно със законната лихва от деня на трудовата злополука 09.09.2019г. до окончателното изплащане на сумата – СОЛИДАРНО от двамата ответници.

Двамата ответници оспорват исковете по основание и по размер с подаден в срока и по реда на чл.131 от ГПК с ОБЩ отговор рег.№ 5302 /17.03.2022 год.

Наведени са възражения относно неспазване на условията за безопасни условия на труд от страна на ищцата , за проявена груба небрежност от нейна страна при настъпване на трудовата злополука, основавайки на горното възражение за съпричиняване.Работничката била нарушила инструкцията за работа и безопасност на машината , а именно забраната за пипане с ръце или с друг предмет при работеща машина по / около подвижните/опасни зони на машината -обстоятелства, за които е била изрично инструктирана съгласно правилата и саморъчно подписала в съответните книжа.Ответниците считат предявения размер на иска за завишен с оглед увреждането, което не е на водещата ръка и в **рамките на милиметри** липсваща част вследствие увреждането.

От събраните по делото доказателства,поотделно и в тяхната съвкупност,съдът намира за установено от фактическа страна следното:

По силата на трудово правоотношение с ответното дружество по сключен трудов договор 01333 от 28.06.2011 год. ,ищцата е изпълнявала длъжността “крояч текстил-накатвач “ длъжност по НКПД 75322002 клас НКПД7-квалифицирани работници; код: НКПД 7532 2002; структурно звено: кроялен цех- първоначално при ответника" С.У.П. - БЪЛГАРИЯ” ООД, а след това е преминала на същата тази длъжност, пак по трудов договор, при другия ответник „Н ОПТИМУС"ЕООД.

На 09.09.2019 год. е била дневна смяна на машината в кроялен цех, когато около 10.15ч. в момент на поставяне нов топ плат и подготовка за рязане, ищцата е задействала устройството в момент, в който показалецът на лявата ѝ ръка се намира върху шината с режещия диск, при което той се задвижва и отрязва показалеца на лявата ѝ ръка.

Наличието на трудова злополука било установено по административен ред ,за което: налице е декларация за трудова злополука № 1 от 11.09.2019, издадено е разпореждане № 28 от 26.09.2019 год. на ТП на НОИ органа по чл.60ал.1 от КСО, с което злополуката е приета за трудова по чл.55 ал.1 КСО

Ищцата постъпила по спешност в Клиника по хирургия на ръката, секция Ортопедична травматология към УМБАЛ Пирогов София

Поставена диагноза : травматична ампутация през дистална фаланга на втори пръст на лява ръка, с кожен дефект.

На същата дата 09.09.2019 е претърпяла хирургична интервенция при която след дезинфекция с браунол, стерилно покритие на оперативното поле и временна експанзия – е извършена реампутация, кожният дефект е покрит чрез кожна пластика по съседство, поставена е стерилна мазева превръзка и мека имобилизация.

Била е под наблюдения за 3 дни, след което изписана 12.09.2019 и продължила лечението в домашни условия.

В резултат на уврежданията е претърпяла физически болки и страдания, които продължават и понастоящем. Търпяла и психически страдания – намалено самочувствие и увереност в собствените сили, усещане за безполезност и невъзможност да е пълноценна както при осъществяване на трудова дейност, така и в ежедневните дейности в семейството си.

Ищцата е работила в цеха за накрояване на платовете на посочената гатерна ножица от 18 години преди злополуката, като добре е била запозната с характеристиката на машината, опасността и риска при работа с гатерния нож, който има остра режеща лента. Била е инструктирана и сама е провеждала инструкции за безопасна работа с машината и ясно е съзнавала, че в никакъв случай и при никакви обстоятелства не следва да поставя ръката си на лентата, по която минава ножът при работен режим на машината.

Злополуката е станала в ранните часове на работния ден 09.09.2019 г., в 10,15 часа, когато все още у работничката не се е натрупала умора от работата. Съзнавала е, че е пренебрегнала грубо правилата за безопасна работа с машината, с които е била добре запозната и затова първоначално е заявила, че няма претенции към работодателя, които е проявила едва две години и половина по-късно /преди изтичане на срока за предявяване на исковата претенция /

Резултатите от извършеното разследване по реда на чл.58 от КСО от комисия на ТП на НОИ -П. на злополуката, са документирани в : декларация за трудова злополука № 1 от 11.09.2019, издадено е разпореждане № 28 от 26.09.2019 год. на ТП на НОИ органа по чл.60ал.1 от КСО, с което злополуката е приета за трудова по чл.55 ал.1 КСО

- Длъжностна характеристика;
- Инструкция за работа с електрическия гатерен нож;
- Правилник за вътрешния трудов ред и Списък на лицата, на които е извършен инструктаж;
- Допълнително споразумение 001/04.01.2021г. към Трудов договор № 01333 от 28.06.2001Г.;

-Акт за трудова злополука, издаден въз основа на Разпореждане № 28 от 26.09.2019г. на ТП на НОИ - гр. Перник, за полученото увреждане на 09.09.2019 г., в 10.15 часа, при работа с гатерния нож. изразяващо се в отрязване на дисталната фаланга на показалеца на лявата ръка, прието за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО;

Разпореждането на ТП на НОИ не е било обжалвано и е влязло в сила.

- Разяснение от пострадалата, в което М. Г. изрично заявява, че няма претенции към работодателя;
- Медицински експертизи;

Спори се между страните, дали почистването на машината е извършвано от ищцата в режим на включено или изключено електрическо захранване.

Свидетелските показания, събрани по делото, установяват следното

:

По делото са разпитани свидетелите Е.Й.А./ протокол № 1260 от 21.06.2022 г./, която работи от 2003 г., на същата машина, на която е работила и пострадалата Г. и която в показанията си съобщава:

„Такова нараняване може да стане от невнимание, за секунди невнимание и може да стане голяма беда. При постъпване на работа бях инструктирана относно безопасност на машината. В последствие инструктаж се провежда на три месеца.

Той се провежда, като се минава с тетрадка и се казва: „внимавайте, гледайте си задължително има или няма предпазител" със започването на деня. То всеки ден трябва да се гледа. Инструктажът е на три месеца с тетрадка. Всеки ден трябва

да си гледаш, задължително. За периода, в който стана инцидентът бригадата беше инструктирана..... Знам, че не трябва да си държа ръцете на лентата през която минава режещия нож. Ищцата дори е обучавала нови и е казвала да не си държат ръцете там".

Свидетелката сочи, че откакто работи в предприятието (от 2003г.) за първи път се случва такъв инцидент.

От показанията на свидетеля В.В.Ф., който работи в предприятието от 21 години и е ръководител на смяната, и ръководи инструктажа, се установява следното :

„Аз лично провеждам инструктажа. Ходя с тетрадка при всеки лично. Първо, когато се почне работа се минава при един, който дава заповедта за назначаване и първоначален инструктаж. Аз инструктирам с тетрадката по места и си минавам при всеки лично. След това, когато давам листчетата за заплатата пак минавам лично. Аз минавам с тетрадката лично, за да ми се подпишат. Върху тетрадката на тримесечие ни лепят техника на безопасност и на това, на което трябва да се наблегне. На тримесечие се прави инструктаж, тоест четири пъти в годината. По принцип няма момент, в който се подценява инструктажът и се минава формално."

Свидетелят посочва, че за всичките над 20 години, през които работи в предприятието, са имали само един случай с тяхна колежка Силвия, която се е наранила при работата с такива машини, и това ги е направило особено внимателни и задължително провеждащи инструктаж.

Свидетелят обяснява, че такива злополуки са изключителна рядкост (факт, който подкрепя тезата ни за допусната груба небрежност) и че ищцата е продължила да работи на същата машина и след отпуската си по болест, след оздравяването на пръста при злополуката.

Свидетелката Л.С. А.ова, която е посочена от ищцата, от своя страна не може да скрие, че е провеждан редовен инструктаж, макар, че при следващия си разпит се опитва да омаловижи това обстоятелство. В първото заседание, в което е разпитана посочва:

„Когато ни казват да се пазим, имат предвид да се пазим от машините. Да се пазим да не се срежем, и аз не знам как да се пазим.“

Свидетелката Р.Н.Р., която е началник на смяната, в която е работила ищцата и която е провеждала редовен инструктаж именно в смяната на ищцата / протокол № 1627 от 27.09.2022 г./ също пояснява, че се провежда редовен инструктаж за работа с гатерната ножица, както и че навсякъде по стените е залепена инструкцията за безопасност на труда за машините с режещи части. Тази свидетелка е работила заедно с ищцата и я е придружила до болница

„Пирогов“ след инцидента. Свидетелката посочва, че ежесечно се правят инструкции, които са разлепени и по стените. Свидетелката Райчева също заяви, че пострадалата е една от най-опитните работнички в предприятието, и че след инцидента се е върнала на работа, и е продължила да работи на същата машина, със същия интензитет, качество и бързина на работа, както и преди инцидента.

Следва да се отбележи, че ИЩЦАТА Е ПРОДЪЛЖИЛА ДА РАБОТИ НА СЪЩАТА МАШИНА СЛЕД ВРЪЩАНЕТО СИ НА РАБОТА СЛЕД ИНЦИДЕНТА, и то ПО НЕЙНО ЖЕЛЕНИЕ.

Тези данни изцяло кореспондират с писмените доказателства, а именно със Споразумението от 01.11.2019г.. и с Допълнителното споразумение от 04.01.2021г. В първото, по-малко от два месеца след инцидента, ищцата се е подписала и е изписала собственоръчно трите си имена. Сравнявайки почерка с този от Длъжностната характеристика, в която Г., 17 години преди инцидента, също е изписала саморъчно трите си имена и се е подписала, е видно, че пострадалата няма изменения в почерка след инцидента.

Тоест - или лявата ѝ ръка не е водещата, както се твърди в исковата

молба и в какъвто смисъл са показанията на съпругът ѝ Пламен Григоров, или твърденията в исковата молба, и дадените от съпруга ѝ показания, че не може да си ползва ръката както преди инцидента, са неверни.

Същото се подкрепя и от представеното от ответната страна и неоспорено от ищеца доказателство, а именно: от даденото от Г. писмено обяснение за инцидента, изписано на ръка и подписано от ищцата, в което същата заявява, че няма претенции към работодателя си. Това писмено доказателство сочи, че пострадалата ръка или не е водещата при ищцата, или травмата не се е отразила на способностите на ръката ѝ. И при двете хипотези ищцата твърди неверни факти, а посоченият от нея свидетел дава неверни показания.

Л.С. А.ова е свидетелката, която отново е разпитана / протокол № 1627 от 27.09.2022 г./ и която при повторния си разпит твърди, че не е имало разлепени инструкции, не е имало предпазители на машината/ протокол от 27.09.2022 г./. При този разпит тя твърди, че провеждането на тримесечен инструктаж и наличието на разлепени указания за работа с режещите части на машините, става с минаване с тетрадка, в която се разписваш, но всичко е протичало формално, т.е. не всеки път отново и отново им се е напомняло, че не трябва да слагат ръката си на режещата лента.

Разпитаният свидетел П.К.Г., съпруг на ищцата обяснява претърпените от нея болки, страдания и неудобства, които ответниците не оспорват и за които е ясно, че увреждано е свързано с интензивно страдание в първите дни на травмата и в значително неудобство и болезненост в периода до възстановяването на раната, макар, че не приемат, че премахването на последната фаланга на показалеца, е обездвижило изцяло пръста и лявата ръка.

Доказателство, че ищцата е продължила да ползва ръката си, е обстоятелството, че след като се е върнала на работа, и то на същата машина, е продължила пълноценно да упражнява трудовите си задължения, и то при същия интензитет.

Ищцата е продължила да работи на същата длъжност за период от около две години след инцидента (видно от подписаното от същата Допълнително споразумение от 04.01.2021г.. към трудовия ѝ договор от 28.06.2001г., с което споразумение е увеличено трудовото ѝ възнаграждение).

Видно от показанията на съпругът ѝ, които в това отношение си кореспондират с тези на св.Райчева, ищцата е напуснала предприятието, защото си е намерила „по-хубава работа“, а не защото не е могла да си служи с ръката.

По делото е изслушано и прието е заключение на вещо лице - съдебно-медицинска експертиза според която - това травматичното премахване на последната фаланга от показалеца на лявата ръка медицински не предполага обездвижване на ръката и пръста след отзвучаване на травмата, като е в размките на МИЛИМЕТРИ.

По делото е изслушана и приета **съдебно-техническа експертиза с вещо лице И. К. К./ протокол от 26.04.2022 г./**, чието заключение е кредитирано от съда и което сочи, че ищцата си е пхнала пръста под ножа.

В тази насока вещото лице посочва: „Не съм бил на място, за да мога да опиша механизма на злополуката, но вероятно по някакъв начин работещата е успяла да си пхне пръста или ръката, не знам точно, къде и е увреждането, но предполагам, че е на пръста, поне от това което ми разказаха хората, които работят в цеха. Навярно неволно го е направила, защото пред самия циркуляр има предпазен елемент от прозрачна пластмаса и на него точно това му е предназначението”.

Дори обаче предпазител да е липсвал, както се твърди единствено от свидетелката на ищцата Лидия А.ова, свидетелката Райчева, която е ръководител на звеното от 20 години и е провеждала тримесечните инструктажи заявява, че дори и да има предпазител, „...ръцете НЕ ТРЯБВА да се държат на лентата, през която минава ножът ”.

В този смисъл са и изричните инструкции за безопасност на работа с гатерната ножица, подписани лично от пострадалата, и неоспорени от ищеца в настоящето производство.

Има или няма предпазител, при задействане на ножа, ръцете ТРЯБВА ДА СЕ ОТСТРАНЯТ от лентата, през която минава ножът, съгласно провеждания на всяко тримесечие инструктаж, за който пострадалата лично се е подписвала през всичките над 20 години, през които е работила на тази или подобна машина.

Същевременно през последните 20 години инциденти с гатерната ножица не е имало, факт, който доказва твърдяната от нас груба небрежност.

По делото от представените доказателства и от разпита на вещното лице-технически специалист се установява, че работодателите са изпълнили задълженията си по Закона за здравословни и безопасни условия на труд и макар, че отговорността по чл.200 КТ е безвиновна, следва да се признае, че увреждането е осъществено при 90% съпричиняване от страна на М. Г..

Така изложената фактическа обстановка води до следните правни изводи:

Налице са кумулативно изискуемите предпоставки по чл.200 ал. 1 КТ за ангажиране на обективната имуществена отговорност на работодателя за

заплащане на обезщетение за претърпените от работника неимуществени вреди – полученото внезапно травматично увреждане е в резултат от злополука, настъпила по повод изпълняваните трудови функции, която е призната с влязъл в сила административен акт за трудова злополука по смисъла на чл. 55 ал.1 КСО; налице е причинна връзка между увреждането и неблагоприятните последици от него – временна нетрудоспособност ,респективно трайно намалена работоспособност , както и преживени от пострадалата болки, страдания, дискомфорт и др.

Съгласно чл. 200 ал. 1 от КТ, за вреди от трудова злополука, причинили временна работоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им. Отговорността на работодателя при настъпила трудова злополука е обективна, безвиновна и е израз на риска, възложен върху него именно в това му качество и като адресат на задължението да осигурява здравословни и безопасни условия на труд. При настъпило увреждане от трудова злополука за работодателя възниква задължение за обезщетение. Трайната работоспособност под 50% също е увреждане на здравето на пострадалия работник и затова е приложима защитата по КТ-така решение № 633/01.11.2010 год. по гр.д.№ 855/2009 год. на ВКС,IV г.о.

Разпореждането на ТП на НОИ, в качеството му на влязъл в сила индивидуален административен акт по чл.60 ал.1 от КСО относно наличието на трудова злополука,представляващ официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179 ал.1 от ГПК за съдържащите се в него факти с обвързваща съда материална доказателствена сила,е съществен елемент от фактическия състав на имуществената отговорност на работодателя по чл.200 ал.1 от КТ.

Предвид установената от вещото лице причинна връзка между състоянието, следва да се приеме, че работодателят дължи на ищцата обезщетение за търпените от нея болки и страдания от телесното увреждане, затруднения в обслужването, продължаващият дискомфорт, болка и козметичен дефект, както и за възникналите за нея негативни емоционални страдания. Като последица от производствения инцидент ,същите се изразяват в емоционална тревожност, напрегнатост, в някаква степен- пълноценен живот,липса на самочувствие и увереност.

Размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди според законовия критерий за справедливост ,съдът определя въз основа на фактите и обстоятелствата за вида ,степената и тежестта на причинените телесни увреждания, търпените физически болки и остатъчни явления ,страдания и душевни притеснения ,неудобства в ежедневието,тяхната продължителност и интензитет.

Обсъдени в контекста на възрастта на работничката - **60 години, възраст преди пенсиониране**- но все още в трудоспособна възраст, доказаните конкретно търпени болки и страдания и житейски дискомфорт, вкл. и лек проблемен захват на крайника, невъзстановени и понастоящем и при съобразяване, че установените затруднения и неудобства в ежедневието и последиците на увреждането са с голяма продължителност и необратими , съдът намира, че негативните изживявания на работника следва да бъдат овъзмездени със заплащане от работодателя на съответна сума, като се има предвид следното :

С исковата молба е предявен частичен иск с размер от 50 000 лв. от обща цена на паричното вземане от 80 000 лв. Решението по този частичен иск според т.2 на Тълкувателно решение № 3/2016 от 22.04.2019г. по тълк.д. № 3 по описа на ОСГТК на ВКС, се ползва с „res iudicata" относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право, която сила на пресъдено нещо ще се зачете при иския процес за защита на вземането, за разликата до пълния размер, произтичащо от същото право.

Следователно решението по настоящия иск ще предопредели резултата на един бъдещ процес, в който е заявен пълния размер на вземането.

Претендираният ОБЩ РАЗМЕР не съответства на претърпените болки и страдания не отговаря на критерия за справедливост, посочен в чл.51, ал.1 ЗЗД, вр. чл.52 ЗЗД, като неимущественият интерес е в общ размер 80 000 и следва да се съпостави размера на предявения частичния иск за 5/8 части от действителното вземане.

Следва да се отчете , че обезщетението има заместващ, компенсаторен характер, което следва да възмезди пострадалата за вече претърпените болки и неудобства, без да се ползва като начин за нейното обогатяване. За да се коментира трудова злополука обаче, задължително трябва да е налице увреждане, което е резултат от външно въздействие и то да бъде свързано с изпълнение на трудовите задължения. В конкретния случай това външно въздействие не е изцяло резултат от добросъвестното изпълнение на трудовите задължения от страна на пострадалата, а **има и елемент на подценяване / пренебрегване на трудовите ѝ функции .**

От заключението на вещото лице — технически специалист се

установява, че ответниците са изпълнили задължението си по чл.3, ал.1 от Закона за здравословните и безопасни условия на труд, като са осигурили здравословни и безопасни условия на труд, съобразно спецификата на провежданата дейност по разкрояването на платовете и са спазили изискванията на техническото, технологичното и социалното развитие, с цел защитата на живота, здравето и работоспособността на работещите лица.

От събраните писмени и гласни доказателства се установява и че двете ответни дружества са се съобразили с разпоредбите на чл.4, ал.1, 2 и 3 от Закона за здравословните и безопасни условия на труд, като са предоставили необходимата информация и обучение, осигурили са организация и средства за провеждане на инструктаж по безопасност на труда.

Освен това доказателствата са в посока, че гатерната ножица е работела при редовен технически режим, без неизправности, и че дори без наличието на плексигласов предпазител на машината, не би се стигнало до въпросната злополука, ако не беше проявено това моментно невнимание от ищцата, която е поставила ръката си върху режещата лента на гатерния нож, добре знаейки, че това ще доведе до сериозно увреждане на ръката и здравето ѝ.

Относно възражението на работодателя по чл. 201 ал.2 от КТ :

Същото е основано на твърдения за проявена от ищцата груба небрежност при извършване на почистването на неизключена машина , с което е нарушила правилата за безопасност, за които изрично е била инструктирана.

При трудовата злополука не всяко действие на пострадалия във връзка с вредоносния резултат може да се квалифицира като принос от негова страна. Намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване поради допусната груба небрежност - липса на елементарно старание и внимание и драстично пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност. Пострадалият при трудовата злополука трябва да е осъзнавал реалната възможност в резултат на неговите действия да настъпи неблагоприятният резултат,но независимо от това да е предприел съответните действия със самонадеяната увереност, че този резултат няма да настъпи или че той ще е в състояние да го предотврати. Отговорността по чл. 200 КТ е с много по-широк аспект от тази по чл. 49 ЗЗД. Грубата небрежност по чл. 201 ал. 2 КТ, макар да е субективно отношение на пострадалия към неговите действия, допринасящи за настъпването на вредоносния резултат, не винаги е налице, защото не всяко нарушение на правилата за безопасността

на труда е проявление на подчертано осъзнаване за настъпване на този резултат. Небрежността в гражданското право е неполагане на дължимата грижа според един абстрактен модел - поведението на определена категория лица (добрия стопанин) с оглед естеството на дейността и условията за извършването ѝ. Грубата небрежност не се отличава по форма (според субективното отношение към увреждането), а по степен, тъй като грубата небрежност също е неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел - грижата, която би положил и най-небрежният човек, зает със съответната дейност при подобни условия.

Преценката за положена грижа е в зависимост от конкретните обстоятелства, при които е настъпила злополуката, от поведението на работника, съпоставено с доказателствата как е следвало да процедира и в резултат на кои негови действия е настъпила вредата. В изключителната хипотезата на чл.201 ал.2 от КТ вината на пострадалия не може да се предполага. За да се приеме, че предпоставките на чл.201 ал. 2 КТ са налице е необходимо да бъде установено по категоричен начин по делото, извършването на действия от страна на пострадалия и то със съзнанието за възможното настъпване на вредоносните последици и самонадеяното отношение към съществуващата опасност от тяхното настъпване, като доказателствената тежест е на работодателя.

Работодателят, въвел възражението за съпричиняване от страна на работника, следва да докаже, че трудовата злополука е настъпила и поради проявена от работника груба небрежност при изпълнение на работата, т.е. при условията на пълно и главно доказване работодателят следва да установи не само, че работникът е допуснал нарушение на правилата на безопасност на труда, но че е извършвал работата при липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност. Изводът за наличието на груба небрежност не може да се основава на предположение, като при липса на доказателства за механизма на трудовата злополука и за осъществени от пострадалия действия в разрез с изискванията за безопасност на труда, категоричен извод за допуснатата груба небрежност не може да се направи.

По делото от представените доказателства и от разпита на вещното лице- технически специалист се установява, че работодателите са изпълнили задълженията си по Закона за здравословни и безопасни условия на труд и макар, че отговорността по чл.200 КТ е безвиновна, следва да се признае, че увреждането е осъществено при 90% съпричиняване от страна на ищцата.

Ответниците не оспорват, че от травмата ищцата е претърпяла болки, страдания и неудобства, но следва да се вземе предвид, че:

- увреждането не е причинило обездвижване на ръката и пръста,
- след отшумяване на болката от увреждането, ищцата може да си служи с наранената ръка,
- е продължила да работи в предприятието на същата машина и след оздравяване на ръката,
- преминала е на същата работа при втория ответник също след травмата.

Следва да се зачете, че е налице действително неприятен козметичен дефект на ръката, в размер няколко МИЛИМЕТРА, без да е налице намаляване на нейната трудоспособност.

Предвид изложеното, следва да се уважи иска при условията на чл.201, ал.2 КТ, като се признае, че е налице съпричиняване на резултата.

Следва да редуцира ретендирания в исковата молба общ размер на дължимото обезщетение при условията на чл.51, ал.1 ЗЗД, вр. чл.52 ЗЗД.

При отчитането на съпричиняване на резултата, съдът отчита готовността на ответниците на съдебна спогодба, да й заплатят сумата от 6 500 лв., равняваща се на 10 работни заплати.

Константната практика на ВКС е последователна в прилагането на разпоредбата на чл.201, ал.2 КТ.

В решение №126 от 04.05.2016 г. по гр.д. 4417 по описа за 2015 г. на ВКС, ГО, 4 отделение е посочено, че: *„Намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване при допусната груба небрежност - липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност. Съпричиняването при допусната груба небрежност има своите степени, които в съответствие с обективното съотношение на доприна.нето за трудовата злополука с оглед на всички конкретни факти и обстоятелства, са критериите за намаляване на обезщетението.“* Това разбиране е застъпено и в следните решения:

Решение № 290 от 18.11.2015 г. постановено по гр.д. № 15 по описа за 2015 г. на ВКС, ГО, четвърто отделение;

Решение № 45 от 08.04.2021 г. постановено по гр.д. № 1580 по описа за 2020 г. на ВКС, ГО, трето отделение;

Решение № 21 от 12.03.2018 г. по гр.д. № 1459/2017 г. на ВКС, ГО, трето отделение; Решение № 60 от 05.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5074 по описа за 2013 г., ВКС, ГО, Четвърто отделение и

Решение № 291 от 11.07.2012 г., постановено по гр. д. № 951 по описа за 2011 г. на ВКС, ГО, Четвърто отделение.

При гореизложеното, съдът счита, че следва да приеме за доказано, че ищцата, работила на посочената длъжност от 20 години, поставяйки ръката си на лентата, през която минава режещия нож при режим на работа на гатерната ножица, е проявила ГРУБА, А НЕ ОБИКНОВЕНА небрежност.

От събраните доказателства се установи по безпротиворечив начин, че ищцата в този ден е изпълнявала трудовите си задължения при груба небрежност, при наличието на такава форма на вина, при която работничката сама, без странично въздействие и при изправна машина не е положила дължимата грижа за безопасност, която най- небрежния би положил, тъй като в противоречие със съществуваща инструкция, която добре е знаела, дори е запознавала с нея новопостъпилите си колежки, е сложила ръката си на лентата, през която минава режещото острие на машината.

В случая е установено наличието на съществена количествена разлика между грубата и обикновената небрежност, защото е доказано, че при условията именно на грубата небрежност от страна на ищцата, която не е положила никаква грижа за безопасност, защото дори и най-небрежният не би поставил ръката си на повърхността, през която минава режещата повърхност на гатерната ножица при разкрояването на платовете.

В тази насока каквито и старания да положи работодателят, за да създаде безопасни условия за работа на работниците, колкото и инструкции да даде за безопасност, при ползването на машините с режещи части, колкото и предпазители да монтира, ако работникът, който осъществява дейността

върху инструмент, изискващ внимание, не го положи, знаейки за завишената опасност от злополука, то тогава е налице съпричиняване .

Поради всичко изложено, съдът определя за доказан , поради което и присъжда сумата 7000лв. като адекватен размер на обезщетението по чл.200 КТ, уважавайки предявения частичен иск в този размер, и отхвърля за разликата до пълния предявен размер 50 000лв. частичен иск от общия размер 80 000лв.

Върху главницата 7000лв. следва да се присъди и законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Разноски:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответниците солидарно следва да бъдат възложени направените от ищеца съдебни разноски за адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на страната съразмерно на уважената част от исковата претенция, а именно в размер 700 лева.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК - двамата ответници солидарно следва да заплатят по сметка на Районен съд – Перник:

сумата в размер 280 лева, представляваща дължима държавна такса

сумата 150.20 лева заплатен от бюджета на съда депозит по допуснатата съдебно – психологична експертиза

сумата 100лв. по съдебно-медицинската експертиза

сумата 100 лева по допуснатата съдебно –техническа експертиза .

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА СОЛИДАРНО С.У.П.-БЪЛГАРИЯ ООД с ЕИК 831208092 гр.Перник кв.Мошино ул.Ю.Гагарин № 1 и „Н ОПТИМУС“ ЕООД с ЕИК 203555758 гр.София л.Цар Асен бл.36 ет.1 ап.4 **ДА ЗАПЛАТЯТ** на М. С. Г. ЕГН ***** гр.Перник ул.Еднофамилни къщи № 2 Б ет.1 ап.4 и чрез адв.А. Г. САК Сумата 7000лв. като частичен иск от общия предявен размер 80 000лв.- неимуществени вреди от трудова злополука,претърпяна на 09.09.2019г. на работното място – Кроялен цех на адреса на първия ответник, при която получава увреждане :отрязване крайна част на показалец на лява ръка , установена с разпореждане № 28 от 26.09.2019 год. на ТП на НОИ органа по чл.60ал.1 от КСО, с което злополуката е приета за трудова по чл.55 ал.1 КСО ведно със законната лихва от подаване на исковата молба 02.02.2022 год. до окончателното изплащане, **КАТО ЗА РАЗЛИКАТА ДО ПЪЛНИЯ**

ПРЕДЯВЕН РАЗМЕР -50 000лв. като частичен иск от обща сума 80 000лв – **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА СОЛИДАРНО С.У.П.-БЪЛГАРИЯ ООД с ЕИК 831208092 гр.Перник кв.Мошино ул.Ю.Гагарин № 1 и „Н ОПТИМУС“ ЕООД с ЕИК 203555758 гр.София л.Цар Асен бл.36 ет.1 ап.4 **ДА ЗАПЛАТЯТ** на М. С. Г. ЕГН ***** гр.Перник ул.Еднофамилни къщи № 2 Б ет.1 ап.4 и чрез адв.А. Г. САК – РАЗНОСКИ : адвокатски хонорар в размер 700 лева.

ОСЪЖДА СОЛИДАРНО С.У.П.-БЪЛГАРИЯ ООД с ЕИК 831208092 гр.Перник кв.Мошино ул.Ю.Гагарин № 1 и „Н ОПТИМУС“ ЕООД с ЕИК 203555758 гр.София л.Цар Асен бл.36 ет.1 ап.4 **ДА ЗАПЛАТЯТ** на основание чл. 78, ал.6 ГПК - по сметка на Районен съд – Перник: сумата в размер 280 лева, представляваща дължима държавна такса, сумата 150.20 лева заплатен от бюджета на съда депозит по допуснатата съдебно – психологична експертиза , сумата 100лв. по съдебно-медицинската експертиза, сумата 100 лева по допуснатата съдебно –техническа експертиза .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – гр. Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____